

EŞİTLİK İLKESİ VE KÖLELİK (2)

(...dünden devam)

Beled Suresinin 11-13. âyetlerinde köleyi özgürlüğe kavuşturmak, aşılması gereken bir hedef olarak gösterilir:

"11- Fakat o, sarp yokuşa atılamadı. 12- Sarp yokuşun ne olduğunu sen nereden bileceksin? 13- Bir boynu (kölelik zincirin-den) çözmek." (Beled: 35(90)/11-13)

"(Savaşta) İnkâr edenlerle karşılaştığınız zaman boyunlarını vurun. Nihâyet onları iyice vurup sindirince bağı sıkıca bağlayın (onları esîr alın). Ondan sonra artık ya lütfen bırakır veya karşı-lığında fidye alırsınız. Harb, a ğırlıklarını bırakıncaya (savaş sona erinceye) kadar (böyle yaparsınız). Allah dileseydi (kendisi) onlar-dan öc alırdı, fakat sizi birbirinizle denemek için (size savaşı emre-diyor). Allah, kendi yolunda öldürülenlerin yaptıkları işleri zayi etmeyecektir."
(Muhammed:
99(47)/4)

Savaşın amacı:

Savaşın amacı, vicdanlar üzerindeki baskıyı kaldırmak, insan-lara inanç özgürlüğü sağlamaktır. Bu özgürlüğü sağlayabilmek için insanları baskı altında tutan saldırgan küfür ve zulüm liderlerini sindirmek, küfrün belini kırmak gerekir. Savaşılması ve sindirilmesi istenen kimseler, Müslümanlara saldıran küfür liderleridir. Kendi hallerinde bulunan kimselere saldırılmayacağı birçok âyetle vurgulanmıştır: *"Allah saldırganları sevmez... Zâlimlerden başkasına düşmanlık olmaz."* (Bakara: 92(2)/190, 193)

Bu âyet, genel olarak esîrler hakkında yapılacak işlemi belirlemektedir. Bu işlem de savaş esnasında onları tutuklamak, savaştan sonra da ya menn veya fidye(ya lütfen veya fidye karşılığında serbest bırakma)dir.

Ne bu âyette, ne de başka bir âyette esîrin öldürüleceğine dair bir hüküm vardır. Kur'ân'ın hiçbir yerinde esîrin köle yapılacağını bildiren bir âyet mevcut değildir. Tam tersine, yukarıya meâlini yazdığımız Beled Suresi: 11-13. âyetlerde bir boyun yani köleyi özgürlüğe kavuşturmak, mutlaka ulaştırılması gereken bir hedef olarak gösterilmiştir.

"Yoksula, yetîme ve esîre sevdikleri yemeği yedirirler."

(

İnsan: 90(76)/8)

âyetiyle de Kur'ân, esîre iyilik etmeyi, ona iyi bakmayı; çöpe atılacak yemekler değil, sevilen, güzel yemekler yedirmeyi öğütlemektedir.

Bazı Bedir Esîrleri ve Sümâme olayında olduğu gibi, Peygamber (s.a.v.), bir kısım esîrleri fidesiz serbest bırakmıştır.

Bedir'de öldürülen iki esîr, Mekke devrinde Peygamber'in en yaman düşmanı idiler. Ona etmedikleri eziyet bırakmamışlardı.

Mekke

'de inen âyetlerde onların bir azâba uğrayacakları bildirilmişti. Onlar, işledikleri suçların cezası olarak idam edilmişlerdir. Onları sıradan esîr saymak doğru değildir. Onlar sadece savaş suçlusu değil, çok eskiden beri suçlu idiler. Eski hıyanetlerinden ötürü öldürülmüşlerdir.

Muhammed Suresinin 4. Âyeti, Müslüman yöneticilere, esîrleri ya **lütfe**n veya **fidy**e ile serbest bırakma yetkisi vermektedir.

(devamı yarın..)